

Istanbula

— gurbet kusu · 22 Ocak 2011

ilk defa aglamadim ayrilirken...
basim dikti her zamanki gibi..
saatlerce yürüdüm bos sokaklarında...
hiçbirsey düşünmeden aglamadan ,gülmeden...
iki çocuk gördüm salincakta,bir bebek gördüm anasinin kucagında...
içim acimadi isyan etmedim allaha eskisi gibi....
yürüdüm bos bakan gözlerle...
bir genç çift gördüm sahilde sarmas dolas sevgi dolu...
kiskanmadim niye hiç sevilmedim diye eskisi gibi....
bos gözlerle dalip gittim denize
yasli bir çift gördüm bankta kirk yildir bitmemis bir askla elele....
gurbetin acisi çökmedi yüregime anam babam gelmedi aklima eskisi gibi....
beyoglundu bir sokak sarkicisi gördüm....
dinledim ama duymadim....
anlamadim bos bos baktim yüzüne....
eslik edip dans etmedim gençligim gibi....
dönüp bir baktim arkama...
bos geçen hayatima bakar gibi...
hiçbirsey göremedim....
ne ideallerimi...
ne alinterimi...
ne yuvami...
ne gençligimi....
ne ailemi....
ne dostlarimi....
ne en büyük askim istanbulu....
anladimki hayatimda artik içim gibi bombos...
anladimki yolun sonu...
yürümek istedim inatla....
ayaklarim gitmedi yoruludum...
aglamak istedim gözümde yas gelmedi...
kurudu göz pınarlarim...
isyan edip haykirmek istedim...
sesim çıkmadi tükendim...
anladimki...

sana asigim diye sokaklarına haykirdigim...
ismini gögsüme kazidigim....
ana gibi,yar gibi,ata gibi,ilah gibi taptigim ISTANBUL....
sende bittin tükendin içimde HAYATIM gibi....

GÜLSAH AKYÜREK 13;11;2008